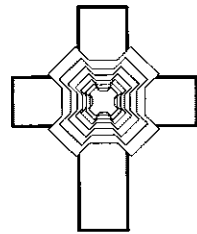
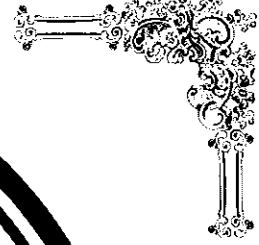
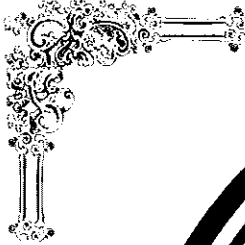
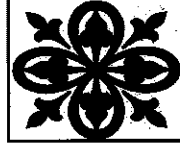
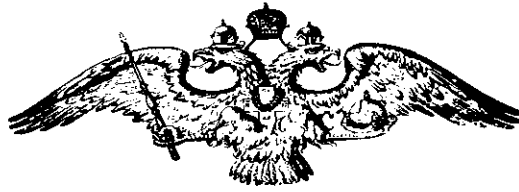

Ἄριθμός
Ἐγκυρίσεως
2173

POST
PAYE
HELLAS

Ἄ. Α. Δελφός Ἐντυπο Κλειστό 1194 / 97

ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν

ΑΡΙΘΜ. ΤΕΥΧ. 11

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1998

Διεύθυνσις Περιοδικοῦ
Κωνσταντινουπόλεως 22, 118 54 (ΡΟΥΦ) ΑΘΗΝΑΙ

ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθμ. Ἐγκρ. Ἀποφάσεως 10893/95

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
Κωνσταντινουπόλεως 22, 118 54 (ΡΟΥΦ) ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. (01) 34.51.692- (01) 34.52.144

ΕΚΔΟΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐτησία συνδρομή: Ἐσωτερικοῦ, δρχ. 4.000
Ἐξωτερικοῦ, δολ. 50

Αἱ Συνδρομαὶ δύνανται νά κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, εἰς τὸν
Λογαριασμόν μέ ἀριθμ. 041/0045365-5

Παραγωγή: ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Α.Β.Ε.Ε. Μεγ. Ἀλεξάνδρου 24 ΑΘΗΝΑΙ 104 36

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἐκ τοῦ ΤΑΦΟΥ μετὰ τὴν προσκλήναι τῶν Μυροφόρων. (Σύγχρονον ἔργον).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδες

1) Ἡ Τοῦ Κυρίου ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ Ἀφθαρτισθέντος καὶ ΨΥΧΗΣ ΕΝΩΣΙΣ ΗΝ	19
2) ΠΙΣΤΕΥΩ ΕΙΣ ΕΝΑ ΘΕΟΝ (Καὶ Ἄναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς)	25
3) ΤΟ ΑΔΟΞΟΝ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ “ΔΥΝΑΜΕΙ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑ”	27
4) ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ	28
5) ΟΙ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΤΟ ΧΑΡΑΓΜΑ!	28
6) ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Ι.Μ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΑΘΗΚΙΑ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1998	29
7) ΧΑΛΑΣΕ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛ. ΓΚΟΥΤΖΙΔΗ	31
8) Ο ΝΕΟΣ “ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ” ΤΗΣ ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ	31
9) ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ Ο ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΣ ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ	32

**“Ἡ τοῦ Κυρίου ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ
Ἀφθαρτισθέντος καὶ ΨΥΧΗΣ ΕΝΩΣΙΣ ΗΝ,
ταῦτα γὰρ τὰ διαιρεθέντα...”**

“Αγ. Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός
Ε.Π.Ε. Τόμος 1, σελίς 566)

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

“Ἠγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε...” (Μάρκ. 16,6)

“Εἰ Χριστός οὐκ ἐγήγερται ματαία ἡ πίστις ἡμῶν...” (Ἀπ. Παῦλος. Α΄ Κορίνθ. 15, 17)

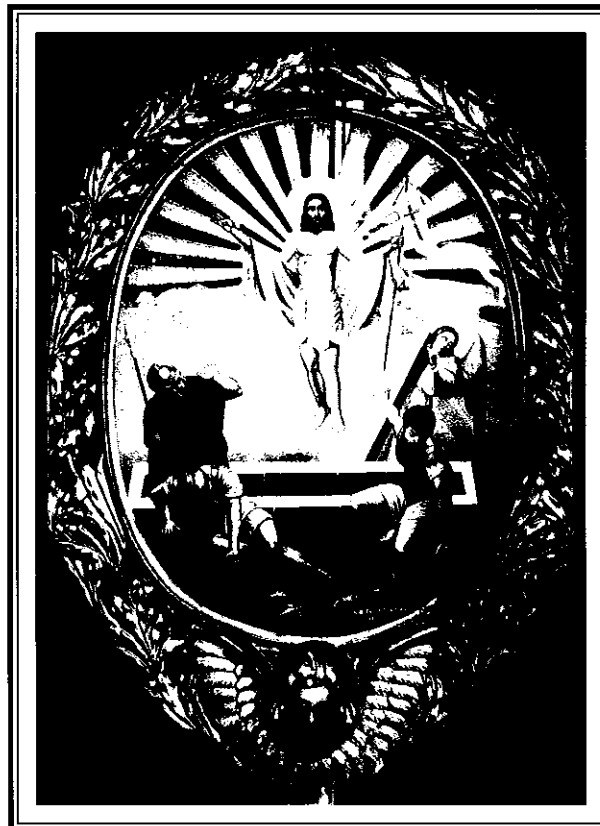
Ἡ χάρις τοῦ Ἀναστάντος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, ἔστω σκέπουσα καὶ καθοδηγοῦσα πάντας ἡμᾶς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τό Ἀρχαγγελικόν αὐτό Μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ “ἡγέρθη οὐκ ἔστι ὧδε” εἶναι πάντα ἐπικαιρον μέ διαχρονικὴν σημασίαν καὶ ἀντηχεῖ εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας σφαιρικῶς φθάνοντας μέχρι ἀπὸ τοὺς πρωτοπλάστους, μέχρι συντελείας τῶν αἰῶνων.

Ἀπὸ τὸν Ζωοδόχον Τάφον τοῦ Χριστοῦ ἐκπέμπεται τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν καὶ “εἰς πίστωσιν τῆς ἐσχάτης κοινῆς Ἀναστάσεως πάντων τῶν ἀνθρώπων ἢν ἐλπίζομεν”. (Παρακλητική, Ἦχος βαρῦς, Θ΄ Ὠδή).

Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, τό μεγαλύτερον, τό μοναδικόν καὶ ἀνεπανάληπτον αὐτό ΘΑΥΜΑ ΘΑΥΜΑΤΩΝ εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν μᾶς δίδει τὴν εὐκαρίαν νά ἐπιμείνωμεν καὶ νά κάνωμεν ὠρισμένας σκέψεις, ἔχοντες ὑπ’ ὄψιν μας

καὶ σχετικὴν μελέτην τοῦ Θεολόγου Παύλου Παλούκα περὶ “Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ”.

ΑΝΑΣΤΑΣ ὁ Ἰησοῦς ΑΠΟ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ καθὼς προεῖπεν ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ὡς γεγονός (Ἱστορικό καὶ ὑπερφυσικό γεγονός καὶ πῶς κατανοεῖται)

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό συγκλονιστικότερο κοσμοϊστορικό γεγονός καὶ τό καταπληκτικότερο ΘΑΥΜΑ. Τό Θαῦμα τῶν Θαυμάτων. “Τό σύσσημον (= διακριτικό σημά, σύμβολο) ἀνά τοὺς αἰῶνας” κατὰ τὸν ἅγιο Ἰγνάτιο τὸν Θεοφόρο. Εἶναι ἓνα ἱστορικό καὶ ὑπερφυσικό γεγονός συγχρόνως,

πού ἀπευθύνεται στὴν πνευματικὴ ἐμπειρία τῶν ἀνθρώπων· εἶναι μιά ἀληθινὴ πραγματικότητα πού ξεπερνᾷ τὴν πεπερασμένη λογικὴ μας, γι’ αὐτό ἀδυνατοῦμε νά τὴν πλησιάσουμε καὶ νά τὴν ἐρμηνεύσουμε μέ ὅποιαδήποτε λογικὴ ἀπόπειρα.

“Τό Πάσχα εἶναι ἡ ἥττα τῆς λογικῆς μας

καί ἡ νίκη τῆς Πίστεώς μας, τό ὅποῖον ἀξίζει πολύ περισσότερο ἀπό τή γνώση” ὅπως εἶχε γράψει διάσημος καθηγητής εἰς ξένον πανεπιστήμιον.

” Ἄν ἡ Ἐνάστασις τοῦ Χριστοῦ σάν γεγονός, σάν Θαῦμα - Μυστήριον ἦταν κατανοητή ἀπό τίς ἀνθρώπινες αἰσθήσεις, δέν θά ἦταν καί αὐτή αὐτό πού εἶναι καί δέν θά εἶχε τή λυτρωτική καί σωτήρια δύναμη, ἀφοῦ τότε θά ἦταν μιά ἀπό τίς πολλές “θητές” πραγματικότητες. Καί ὁ Χριστός δέν θά ἦταν αὐτός πού εἶναι, δηλαδή ὁ Ζωντανός Ἀληθής Θεός μας, ὁ Λυτρωτής μας, ἀλλά χωρίς τήν Ἐνάστασιν Του θά ἦταν “ἕνας ἀκόμη Σωκράτης ἔστω μεγαλύτερος”.

” Ἐτσι, ἡ **ΑΝΑΣΤΑΣΗ** κατανοεῖται μέ τήν ΠΙΣΤΗ, μέ τήν ἀγάπη καί τήν ἐλεύθερη ἀποδοχή τῆς ἀποκεκαλυμμένης ἱστορικής Εὐαγγελικῆς Ἀληθείας, τῆς **μαρτυρίας** τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀπόδειξις εἶναι καί τοῦτο: Ἐμεῖς πού δέν εἶδαμε τό Χριστό καί τήν Ἐνάστασιν Του μέ τά μάτια μας, ἔχουμε πολλούς λόγους νά πιστεύουμε, νά δεχόμεσθε τήν Ἐνάστασιν τοῦ Χρι-

στοῦ, γιατί προσεγγίζουμε τόν Χριστό μέ τήν ἀγάπη καί τήν χωρίς καμιά ἀμφιβολία καί ἐπιφύλαξιν ἀποδοχή τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητος τοῦ Εὐαγγελίου Του. Ἐνῶ πολλοί σύγχρονοί του πού Τόν εἶδαν καί Τόν ἔζησαν, δέν τόν δέχτηκαν οὔτε καί τήν Ἐνάστασιν Του. Ἐτσι φαίνεται ξεκάθαρα ὅτι ὁ Χριστός καί ἡ Ἐνάστασις δέν προσεγγίζονται μέ τήν “λογική” καί τίς ἀνθρώπινες αἰσθήσεις, ἀλλά **μέ τήν ἀγάπην καί τήν Πίστην** καί τήν ἐλεύθερη ἀποδοχή

τῆς Χριστιανικῆς Ἀληθείας.

Μαρτυρίες τῆς Ἐναστάσεως (γιά τούς δύσπιστους καί ἀρνητές)

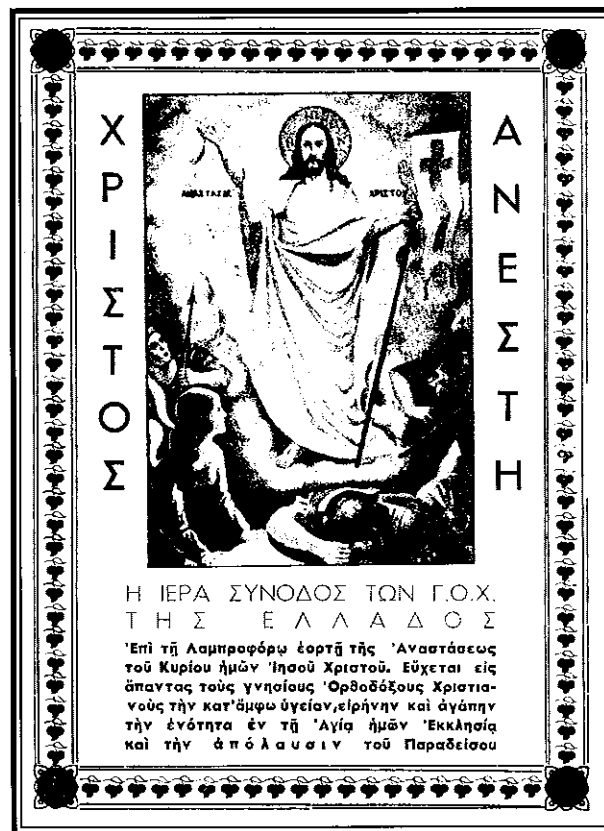
Ἐν τούτοις ὅμως, γιά τούς ἀρνητάς, τούς δύσπιστους καί σύγχρονους Θωμάδες καί τούς ἔχοντας ἀγαθή ἀμφιβολία, ἡ Ἐνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἔχει τόσες πολλές “ἀποδείξεις” καί μαρτυρίες, ὅσο κανένα ἄλλο γεγονός τῆς ἱστορίας, πού θεωρεῖται ἀδιαμφισβήτητο καί σίγουρο, ἂν καί σθηριζόμεσθε πολλές φορές σέ μιά ἢ δύο ἢ

τρεις πληροφορίες κάποιου ἱστορικοῦ.

Ἡ Ἐνάστασις ἀνήκει καί σέ ἐπίγειες ἱστορικές συντεταγμένες. Ἀπό τήν πλευρά αὐτή μπορεῖ νά ἐρευνηθῆ. Ἐπίσης, δέν εἶναι θεωρία, ἰδέα ἢ φιλοσοφική σκέψις, γιά νά τή θεωρήσῃ ὁ καθένας ἀπό τή δική του ὑποκειμενική ὀπτική γωνία (ἀρνητική, ὑλιστική, ἰδεολογική καί πολιτική ἀκόμη), ἀλλά ὑποχρεοῦται νά σεβαστῆ τήν ἱστορική Ἀλήθεια καί νά τή δεῖ ὅπως εἶναι σ’ ὅλες τῆς τίς διαστάσεις.

Γιά νά βοηθηθοῦμε στήν ἀλήθεια

αὐτή καί νά τήν κατανοήσουμε, δέν ἔχουμε παρά νά ρίξουμε καί μιά ματιά στή Δημιουργία, γιά νά διαπιστώσουμε, ὅτι καί ἐκεῖ ἔχουμε παραδείγματα Ἐναστάσεως. Πρῶτα - πρῶτα, ἡ ἴδια ἡ Δημιουργία τοῦ Κόσμου εἶναι μιά ἀνάστασις, ἐφόσον ἔχουμε ἐπιστημονικά, δημιουργία, ὑπαρξή καί παρουσία τοῦ Σύμπαντος καί τῆς ζωῆς ἀπό τό τίποτα. Ἀπό ἕνα αὐγό βγαίνει ζωή. Ἐνας σπόρος σιταριοῦ σαπίζει πρῶτα καί ὕστερα ἀνασταίνεται ὅπως ὅλοι οἱ σπόροι

Ἡ ἀνωτέρω εἰκόνα τῆς Ἐναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐδίδετο ὡς εὐλογία ὑπό τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου κάθε Πάσχα κατά τήν δεκαετίαν τοῦ 1960.

τῶν φυτῶν. Ἄν στή δημιουργία ἔδωκε ὁ Δημιουργός τήν δυνατότητα τῆς Ἀνάστασης, θά τή στεροῦσε ἀπό τόν ἑαυτό Του; Θά φανεῖ κατώτερος ἀπό τά ταπεινά Του δημιουργήματα; Εἶναι παράλογη μιά τέτοια παραδοχή. **Σκέψου πῶς δημιούργησε ἀπό τήν ἀρχή ὁ Θεός τόν ἄνθρωπο ἀπό τό μηδέν καί τό χῶμα “καί μηκέτι ἀμφίβαλλε περί τῆς ἀναστάσεως” λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος.**

Ποιό εἶναι δυσκολότερο; ἐρωτᾷ σχετικά μέ τήν ἀνάσταση νεκρῶν καί ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων. **Νά γίνει ἐξ ἀρχῆς ἕνα ἄγαλμα ἢ, ἂν αὐτό πέσει καί σπάσει, νά τό “ἀναχωνεύσῃ” ὁ καλλιτέχνης του καί νά τό φέρει καί “πάλιν εἰς τό αὐτό σχῆμα;”** (Αὐτό εἶναι συντριπτικό ἐπιχείρημα διά τούς ἀρνούμενους τήν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν. Ἡ ἄρνησις τῆς Ἀναστάσεως ὀδηγεῖ εἰς τήν ἄρνησιν καί ἀπιστίαν περί ὑπαρξεως Θεοῦ).

Καί ἐρχόμαστε στίς μαρτυρίες καί “ἀποδείξεις” πού κατοχυρώνουν τήν Ἀνάσταση ὡς κοσμοϊστορικό καί πανανθρώπινο Λυτρωτικό γεγονός καί τίς ἀναφέρουμε πολύ ἐπιγραμματικά:

Ἡ ἀνωτέρω εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μέ τήν ὄπτασίαν τῶν ἀγγέλων καί τήν προσκύνῃσιν τῶν Μυροφόρων ἐδίδετο ὡς εὐλογία ὑπό τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἱ. Συνόδου κατά τό Πάσχα τοῦ 1957 - 8 Ἀπριλίου.

α) Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἄν δέν εἶχαμε θάνατο, γιά ποιά Ἀνάσταση θά μιλούσαμε! Εἶναι δεβαιωμένος ἀπό ἰατρικῆς ἐπιστημονικῆς πλευρᾶς, καθῶς καί ἀπό τήν Εὐαγγελική Ἱστορία. Ὁ λογισμός τῆς πλευρᾶς, ἀπ' ὅπου βγῆκε αἷμα καί νερό (Ἰωάν. 19, 31 - 34) σημαίνει θάνατο.

Ἐπί πλέον, κατ' ἄλλους, εἶναι δύο στοιχεῖα συστατικά καί συμβολικά τῶν μυστη-

ρίων τοῦ Βαπτίσματος καί τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Ἄν δέν θέλουμε νά δεχθοῦμε τόν θάνατο πάνω στό Σταυρό, τότε θά ἐπῆλθε ἀπό ἀσφυξία μέσα στόν Τάφο. **“Καί κράξας φωνῇ μεγάλῃ παρέδωκε τό πνεῦμα”** (συνδέεται μ' αὐτόν πού πεθαίνει μέ τέτοιο θάνατο). **“Ὡς εἶδον αὐτόν τεθνηκότα (= ὅτι εἶχε πεθάνει), οὐ κατέαξαν (= δέν ἔσπασαν) αὐτοῦ τά σκέλη”** (Ἰωάν. 19, 31 - 34). Ὁ δέ Πιλάτος ἐθαύμασε ὅτι ἤδη εἶχε πεθάνει καί τό δεβαιώνει καί ὁ Ρωμαῖος Ἐκατόνταρχος (πού ἤξερε ἀπό θανάτους καί πολέμους, ὡς ἀξιωματικός):

“Ἰδὼν δέ ὁ Κεντυρίων ὁ παρεστηκώς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· **ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ**” (Μάρκ. 15, 39).

Σέ τελευταία ἀνάλυση θά πρέπει νά ποῦμε ὅτι οἱ ἐχθροὶ του διαβεβαιώνουν τόν θάνατο καί πληροφοροῦν τήν Ἐξουσία γιά τά περαιτέρω.

Τί ἄλλη μαρτυρία ζητᾶμε;

Ἡ ὑπόθεση τῆς νεκροφάνειας τοῦ Χριστοῦ ἀποδεικνύεται **“ἠλιθία” καί “ἀπεκηρύχθη σήμερον ὑπὸ πάντων τῶν κριτικῶν”.**

β) Η ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ

Διατί νά μὴ δεχθοῦμε ὅτι ἐπαληθεύτηκαν καί γιά τήν Ἀνάσταση, ἀφοῦ ἤδη εἶχαν ἐπαληθευθεῖ γιά τήν ὅλη ζωὴ τοῦ Χριστοῦ καί τόν θάνατό Του, μέ θαυμαστή ἱστορική ἀκρίβεια; Μέ ποιά λογική θά δεχθοῦμε τό ἕνα καί θ' ἀπορρίψουμε τό ἄλλο; Πολλές Προφητεῖες ὑπάρχουν στήν Π. Διαθήκη.

Ἐνα καταπληκτικό παράδειγμα εἶναι ἡ

ἴδια ἢ προφητεία τοῦ Κυρίου: **“Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν” ... Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ ΣΩΜΑΤΟΣ Αὐτοῦ...**” (Ἰωάνν. 2, 19, 21). Αὐτός εἶναι λοιπὸν πού “παρέστησε ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν” (Πράξ. 1, 3) ἐπὶ (40) ἡμέρες.

γ) Ο ΑΔΕΙΟΣ ΤΑΦΟΣ

Ὁ Χριστιανισμὸς στηρίζεται **σ’ ἓνα κενὸ μνήμα!** Δεῖξτε μας ἓναν ἀδειανὸ τάφο σημερινό, πού νά ἐκπέμπει τὰ πιό δυνατὰ μηνύματα στὸν ἄνθρωπο, νά συγκλονίζει τὴν προσωπικὴ ζωὴ ἀκόμη καὶ ἀρνητῶν, νά δίνει νόημα στὴ ζωὴ καὶ νά στηρίζει τὸν ἄνθρωπο, ὅπως ὁ **Τάφος τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ** μας. Τὸ παραδέχτηκε καὶ αὐτὸς ὁ ἀρνητὴς Ρενάν.

Ὁ ἀδειος τάφος κάνει “σκόνη” τοὺς ἀρνητὲς, γι’ αὐτὸ κι’ αὐτοὶ μὲ τὴ σειρά τους καλλιεργοῦν τὸ παραμῦθι, ὅτι δῆθεν “δὲν ἐτάφη ὁ Χριστός”.

Τὴν ταφὴ δὲν ἀπέρριψε κανένας καὶ ἀπὸ τότε ἀκόμη.

Ἐξ ἄλλου ὅλα τὰ Κείμενα ὁμιλοῦν περὶ ταφῆς τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἄπ. Πέτρος τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ὁμιλῶν, ἀναφέρθηκε **στὴν Ταφὴ καὶ Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ** καὶ κανένας ἀπὸ τὸ Ἰουδαϊκὸ πλῆθος δὲν τὸ διέψευσε.

Ἡ Κουστωδία τί ἐφύλασσε; Ἀδειανὸ Τάφο;

Εἶναι ἀστείότητα καὶ νά τὸ λέμε, ὅταν οἱ ἴδιοι οἱ φρουροὶ εἶναι μάρτυρες τῆς ταφῆς

τοῦ Κυρίου.

Ὁ Ἄπ. Παῦλος τὸ διατυμπανίζει ὅτι **“ἐτάφη καὶ ἀνέστη”** ὁ Χριστός καὶ κανένας δὲν ἀντιλέγει, οὔτε τὸν κατηγορεῖ ὅτι λέει ψέμματα.

Ὁ Χριστός λοιπὸν **ἐξῆλθε Νικητὴς!**

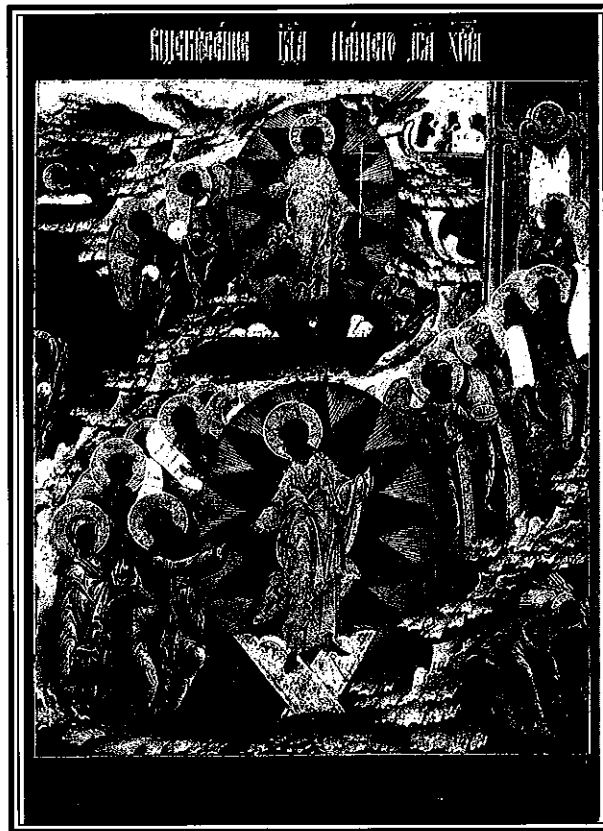
Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἄς φωνάζουν καὶ ἄς ψεύδονται καὶ ἄς ἀντιφάσκουν καὶ ἄς..., οἱ ἀρνητὲς “τύπου” Γ. Κορδάτου καὶ τῶν “σύν αὐτῷ” ὑλισταὶ ἄπιστοι καὶ ἄθεοι ἐβραῖοι καὶ Μασσόνοι. (Δέχεται αὐθαίρετα λ.χ. ὁ Γ. Κορδάτος, ὅτι πέθανε ὁ

Χριστός ἐπάνω στὸ Σταυρὸ καὶ κατέβασαν τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ἀπ’ αὐτόν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐνταφίασαν, ἐξαφανίστηκε! Σέ ἄλλο σημεῖο παραδέχεται ὅτι ὁ Ἰωσήφ καὶ ὁ Νικόδημος τὸ πῆραν καὶ τὸ ἔθαψαν! Ὅποια ἀντίφαση! Εἶναι Ἱστορικός αὐτὸς ὅταν σκέφτεται ἔτσι!).

Ὁ Ὀγκόλιθος πού σφράγισε τὸν τάφο καὶ βρέθηκε “ἀποκεκυλισμένος” εἶναι ὁ βωβὸς μάρτυρας τῆς Ταφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἀνά τοὺς αἰῶνες!

Καὶ ἄς μὴ ξεχνᾶμε ἀκόμη, ὅτι μπῆκε σέ “καινὸ μνημεῖο”, πού δὲν εἶχε ταφεῖ ἄλλος· καὶ αὐτὸ γιὰ τὸ ἀδιάβλητο τῆς

Ἀναστάσεως (νά μὴ πεῖ δηλαδή ἡ διαβολεμένη σκέψη τῶν ἀνθρώπων, ὅτι κάποιος ἄλλος ἀναστήθηκε πού εἶχε ταφεῖ στὸν ἀδειὸ τάφο καὶ ὄχι ὁ Χριστός πού μᾶς λέτε ἐσεῖς!).

Ἀρχαία Ρωσικὴ εἰκόνα τοῦ 18ου αἰῶνος περιέχουσα τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἐκ τοῦ ΤΑΦΟΥ καὶ τὴν εἰς Ἄδου Κάθοδον τῆς τεθωμένης ψυχῆς τοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸ Ἱερὸν Πηδάλιον, "Ἐκδοσις" Ἀστέρως" Ἀθῆναι 1976, σελ. 321) ἀναφέρεται.: Ἀνάστασις δὲ καὶ εἰς Ἄδην κατὰ βίας μετὰ τὴν ἐξουσίαν τὴν διαφορᾶν. Ἐν γὰρ τῇ εἰς Ἄδην καταβάσει, χωρισμένη ἦτο ἡ ψυχὴ τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ τοῦ σώματος· καὶ ἡ μὲν ψυχὴ μόνη κατήλθεν εἰς τὸν Ἄδην, τὸ δὲ σῶμα ἔκειτο νεκρὸν εἰς τὸν τάφον· ἐν δὲ τῇ Ἀναστάσει, ἠνώθη πάλιν ἡ ψυχὴ μετὰ τοῦ σώματος, καὶ τοῦτο ἐστὶν ἡ Ἀνάστασις".

δ) ΤΑ "ΟΘΟΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΟΥΔΑΡΙΟΝ" (δηλ. τὰ νεκρικά σάβανα)

Βρέθηκαν ανέπαφα μέσα στον Τάφο, τό καθένα στή θέση του (Ἰωάν. 20, 7).

Αὐτό ἀκριβῶς, ὅσο κι ἂν φαίνεται ἀστείο, ἀνασκευάζει τή θεωρία – ἐκδοχή **"τῆς κλοπῆς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ"** ἀπό τούς φοβισμένους καί κλειδαμπαρωμένους μαθητές Του.

Διαφορετικά θά εἶχαν ἀνακατευθεῖ καί θά εἶχαν μουσκέψει ἀπό τό βραστό νερό πού θά χρησιμοποιοῦσαν γιά νά τά ξεκολλήσουν, θά, θά...

Ἔρωτα τό ἀναλύει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος τό ἐπιχείρημα αὐτό.

Εἰδική αὐτοψία κάνουν οἱ μαθητές, οἱ ὁποῖοι πρὶν τήν Ἀνάσταση εἶναι καί αὐτοὶ προκατειλημμένοι, καί δύσπιστοι ὅπως λ.χ. ὁ Πέτρος καί ὁ Ἰωάννης (Λουκ. 24, 12 καί Ὑμνολογία).

ε) Οἱ Ρωμαῖοι Στρατιῶτες

Πῶς; Μέ τό μεγάλο ψέμα πού εἶπαν, πῶς "ἐνῶ κοιμώμασταν, ἤρθαν οἱ μαθητές καί ἔκλεψαν τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ" (Ματθ. 28, 11 - 15). Μέ φανερό εἰρωνεῖα ὁ Ἱερός Αὐγουστίνος γράφει περί αὐτοῦ.

Πέραν ἀπό τήν ἀντίφαση τῶν λόγων τους, μποροῦν νά μᾶς ποῦν τελικά τί ἐγινε τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ; Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος ἀπαιτεῖ: **"Ἡ τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ἡμῶν δότωσαν, ἢ μεθ' ἡμῶν προσκυνησάτωσαν! Ἄλλη λύσις λογική δέν ὑπάρχει"**. Ἀλυσίδα ἐρωτημάτων ἀκολουθεῖ, πού μένουν ἀναπάντητα. Καί σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας τούς προκαλεῖ νά μᾶς ποῦν:

Τί ἐγινε τελικά τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ; **Συμφέρον τους θά ἦταν νά μᾶς τό δείξουν, γιά**

νά ἀπορρίψουν τήν Ἀνάσταση, ἂν δύνανται! Ἀλλά δέν ἔχουν τίποτε, τί νά μᾶς παρουσιάσουν; Εὐκαιρία δέν ἦταν νά "καθίσουν στό σκαμνί" καί τούς Ἀποστόλους γιά κλοπή καί ψέμματα καί τούς Ρωμαίους στρατιῶτες πού δέν ἐπέλεσαν τό καθήκον τους στό ἀκέραιο; (ἐγκατάλειψη θέσεως - σκοπιᾶς, λόγω ὕπνου!). Οὔτε καί αὐτό τό ἔκανε ἡ Ρωμαϊκή ἐξουσία. Γιατί; Γιατί;

ΚΑΙ Οἱ ἐχθροί... ΟΜΟΛΟΓΟΥΝ τήν ΑΝΑΣΤΑΣΗ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ

"Ἀναστήτω ὁ Θεός καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καί φυγέτωσαν ἀπό προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν" (Ψαλμ. 67, 1).

Εἰκὼν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἣτις διδεται ὡς εὐλογία ἐκ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου ΤΑΦΟΥ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ στίχος πού προτάξαμε εὐχεντικός καί προφητικός βρῆκε ἐπαλήθευση ἀπό τήν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μέχρι σήμερα. Καί θά βρῖσκει ἀσφαλῶς καί μέχρι συντελείας τῶν αἰῶνων.

"ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ" διαλαλοῦν οἱ αἰῶνες.

Οἱ πάντες καί τά πάντα.

"ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ" λένε οἱ Ρωμαῖοι στρατιῶτες χωρίς νά τό

καταλάβουν, μέ τό γνωστό ψέμα πού εἶπαν: **"ἡμῶν κοιμωμένων..."** (Ματθ. 28, 13)

"ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ" ὁμολογοῦν καί δεβαιώνουν οἱ **"Ἀπόστολοι, οἱ Μάρτυρες καί οἱ Κατακόμβες"**.

Τό **"ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ"** γίνεται ὕμνος, εἰκόνες, λογοτεχνία, ποίηση καί μουσική ἀνά τούς αἰῶνες: ὁ πολιτισμός τῆς ἀνθρωπότητας. Ἀπό τήν αὐθόρμητη ὁμολογία **"ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ"** δέν ἐξαιροῦνται ἀκόμη οὔτε ὀρισμένοι πρὶν ἄθεοι,

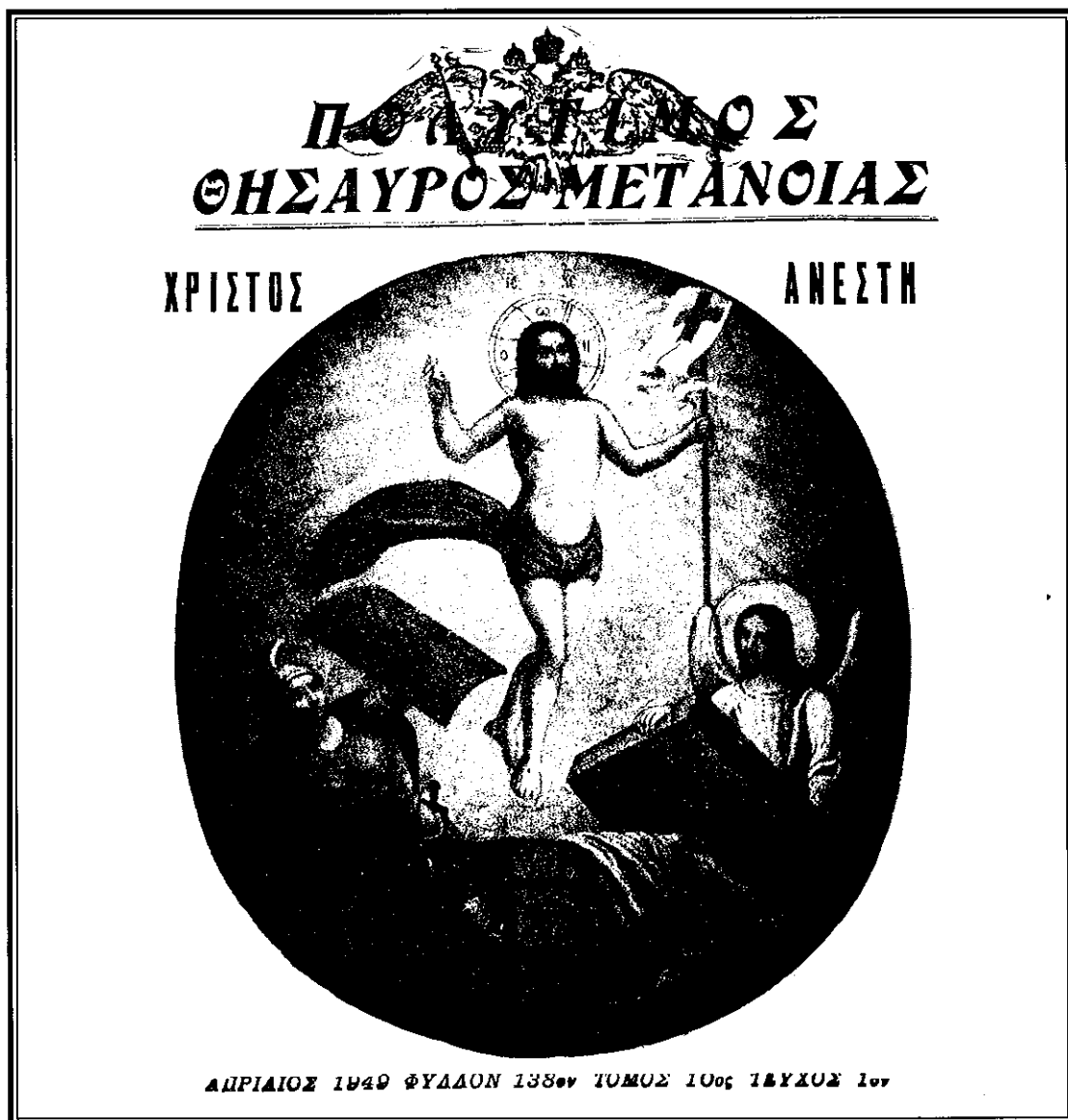
ἀρνητές καί πολέμοι, οὔτε καί αἰχμάλωτοι τῆς ἀμαρτίας.

Τέλος, οἱ Ὅσιοι καί οἱ Ἀσκητές, οἱ Ὁμολογητές καί Ἅγιοι, οἱ Πατέρες καί Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας μας, πού μέ τήν ἅγια ζωή τους ὅλοι, δέν κάνουν τίποτε ἄλλο, παρά νά διατυμπανίζουν τήν Ἀλήθεια τῆς Ἀναστάσεως.

Αὐτό πού ἔκαναν οἱ πρῶτοι Μάρτυρες τῆς Πίστεώς μας.

Ὁ διασκορπισμός, ἡ φυγή καί ἡ ἥττα τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστοῦ, ὅσο κι ἄν μᾶς φαίνεται παράξενο, θά μαρτυροῦν τήν ἐπαλήθευση τοῦ λόγου **“ἀναστήτω ὁ Θεός καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί αὐτοῦ... καί φυγέτωσαν ἀπό προσώπου Αὐτοῦ οἱ μισοῦντες Αὐτόν.**

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Ἡ ἀνωτέρω εἰκόνα εἶναι ἀπό τό ἐξώφυλλον τοῦ περιοδικοῦ “Πολύτιμος Θησαυρός Μετανοίας”, τό ὁποῖον ἐξεδίδετο ὑπό τοῦ Ἀεμνήστου Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κυροῦ Ματθαίου τοῦ Α΄. Τό παρόν εἶναι ἀπό τό φύλλον 138 τοῦ Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1949.

“Οἱ τῶν σωμάτων τήν ἐγερσιν ἀθετήσαντες, πρός τό Χριστοῦ πορευθέντες μνήμα διδάχθητε· ὅτι νεκρῶνται, καί ἐγίγερται πάλιν, ἡ σὰρξ τοῦ Ζωοδότου, εἰς πίστωσιν ἐσχάτης, Ἀναστάσεως, ἣν ἐλπίζομεν”.

(Παρακλητική, εἰς τόν Ὁρθρον τῆς Κυριακῆς τοῦ Βαρέως Ἦχου, Θ΄ Ὁδῆ τρίτον Τροπάριον).

“ΠΙΣΤΕΥΩ ΕΙΣ ΕΝΑ ΘΕΟΝ”

Ματιές στό ὀρθόδοξο Δόγμα μέ βάση τό ἱερό Σύμβολο τῆς Πίστεως

ΑΡΘΡΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

“Καί ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατά τάς γραφάς”⁽¹⁾

Τό σῶμα τοῦ Κυρίου δέν μπορούσε νά κρατηθεῖ παντοτεινά στή φυσική νέκρωση. Δέν μπορούσε νά ἀποσυντεθεῖ καί νά διαλυθεῖ. Ἡ φθορά φυσικά εἶναι φαινόμενο καθολικό τῆς πεσμένης φύσεως, καρπός τοῦ θανάτου πού ἦταν τό ἀλγινό τιμημα τῆς ἁμαρτίας. Τό πανακήρατο ὅμως σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἄν καί πραγματικά νεκρωμένο, δέν μπορούσε ὡστόσο νά παραδοθεῖ καί στή διαφθορά, νά λυώσει στό μνήμα καί νά γίνει χῶμα· γιατί δέν ἦταν, ὅπως ἐπανελημμένα ἐτονίσαμε, ἕνα κοινό σῶμα ἀνθρώπινο, ὑπήκοο στίς συνέπειες τῆς φυσικῆς νεκρώσεως καί τοῦ θανάτου. Ἦταν τό σῶμα τοῦ Θεοῦ, πού τό διαπεροῦσε ἡ θεότητα καί τό ἔκανε νά σφύζει ἀπό ζωήν ἡ θεία ἐνέργεια. “Ἐνα τέτοιο σῶμα ἦταν ἀπρόσβλητο στή διαφθορά.

Καί πέθανε μέν πραγματικά στό σταυρό καί χωρίς πνοή κατατέθηκε στό μνήμα· ἡ νέκρωση ὅμως αὐτή ἦταν προσωρινή, διαρκέσσα τόσο, ὅσο ἀπαιτοῦσε ἡ οἰκονομία τῆς λυτρώσεως. “Ἐμεινε νεκρωμένο στόν τάφο τρεῖς μέρες καί τρεῖς νύχτες, ὅσο δηλαδή χρειαζόταν ἡ ψυχή του γιά νά σκυλεύσει τό βασίλειο τοῦ Ἄδη.

Σύμφωνα μέ τή μαρτυρία τῶν Γραφῶν, τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἀναστήθηκε τήν τρίτη

ἡμέρα ἐκ τῶν νεκρῶν. Τό ἱερό Σύμβολο τῆς Πίστεως τή θεία ἀλήθεια στηρίζει στή μαρτυρία τῆς ἁγίας Γραφῆς (“κατά τάς Γραφάς”), ἡ ὁποία γιά τήν Ὁρθόδοξη Καθολική Ἐκκλησία, μαζί μέ τήν ἱερά Παράδοση, ἀποτελεῖ τήν αὐθεντική πηγή τῆς πίστεώς της. Εἶναι ὁ γραπτός λόγος τοῦ Θεοῦ, στόν ὁποῖον τό Πνεῦμα τό ἅγιο κατέγραψε τό περιεχόμενο τῆς λυτρωτικῆς θείας ἀλήθειας, πού ἀπεκάλυψε στόν κόσμον ὁ ἔνσαρκος Λόγος τοῦ Θεοῦ. Σ’ αὐτήν ὑπάρχει φῶς, δύναμη καί ζωή. Ὑπάρχει ἡ ἀλήθεια ἡ ὁποία μπορεῖ νά λυτρώσει ἀπό τά δεινά του τόν ταλαιπωρημένον ἄνθρωπο. Εἶναι πηγή τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία διοχευτεῦει σ’ αὐτούς πού τή διαβάσουν μέ ταπείνωση καί ἀνεπιτήδευτη καρδιά, μέ καθαρό νοῦ καί

Ὁ Ἀπ. Παῦλος πρὸς Κορινθίους γράφει: “Εἰ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν... καινόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν.... (Α΄ Κορ. ΙΕ΄ 14-17).

αἴσθηση μεταποιημένη ἀπό τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι πηγή ἀφθαρσίας καί ἀθανασίας.

Ὁ λόγος τῆς Γραφῆς εἶναι αὐθεντικός καί ἀλάθητος, στό μέτρο πού ἀλάθητο εἶναι καί τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ πού πνέει σ’ αὐτήν. Ἡ ἁγία Γραφή εἶναι βιβλίο θεόπνευστο, ἀπαλλαγμένο ἀπό τή σχετικότητα καί τό ἐπισφαλές τῆς ἀνθρώπινης διάνοιας. Δέν ὑπάρχει πλάνη σ’ αὐτήν. Τήν ἁγία Γραφή φυλάσσει καί αὐθεντικῶς ἐρμηνεύει ἡ Ἐκκλησία, ἀπο-

(1) Τό κείμενον αὐτό ἔχει ληφθῆ ἀπό τό βιβλίον τοῦ κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μέ τίτλον: “ΠΙΣΤΕΥΩ ΕΙΣ ΕΝΑ ΘΕΟΝ”, Ἀθήναι 1993, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἀναδημοσιεύομεν τό Πέμπτον ἄρθρον τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεώς μας.

Εἰς τό ἄρθρον ὁ καθηγητής κ. Ἀνδρ. Θεοδώρου ἐξηγεῖ ὅτι ἐκ τοῦ ΤΑΦΟΥ καί τοῦ ΜΝΗΜΑΤΟΣ τό ΣΩΜΑ τοῦ Χριστοῦ Ἀναστήθηκε τήν τρίτη ἡμέρα ἐκ τῶν νεκρῶν. Καί ὅχι ἐκ τοῦ Ἄδου ὅπως φρονοῦν οἱ νεοεικονομάχοι.

ΤΟ ΑΔΟΞΟΝ ΤΕΛΟΣ

ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΚΑΒΟΥΡΙΔΗ “ΔΥΝΑΜΕΙ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑ” ΩΔΗΓΗΣΕΝ ΚΑΙ ΟΔΗΓΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΙΡΕΣΙΝ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ

ΕΠΑΝΑΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΗΣΑΝ ΔΥΟ ΦΛΩΡΙΝΙΚΟΙ Ή ΣΕΡΑΦΕΙΜΙΚΟΙ “ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ” ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΙΡΕΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΗΝ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ.

Δύο Φλωρινικοί “ἐπίσκοποι”, ὁ Παῖσιος Λουλουργᾶς καὶ ὁ Βικέντιος Μαλαματένιος, οἱ εἰς Ἀστόριαν τῆς Νέας Ὑόρκης τῶν ΗΠΑ διαμένοντες καὶ ἔχοντες Ναὸν τὴν Ἁγίαν Εἰρήνη Χρυσοβαλάντου, σύμφωνα μὲ δημοσιεύσεις τοῦ ἡμερησίου καὶ ἑβδομαδιαίου τύπου Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς ὑπήχθησαν καὶ ὑπετάγησαν πλήρως **διὰ ἀναχειροτονήσεως αὐτῶν** ἐξ ἀρχῆς καὶ εἰς τοὺς τρεῖς βαθμοὺς Διακόνου, Πρεσβυτέρου καὶ Ἐπισκόπου **ἀφοῦ ἐγένοντο δεκτοὶ ὡς λαϊκοί!!!** Δηλαδή μέχρι σήμερον τῆσαν;

Οἱ χειροτονίες αὐτῶν ἐγένοντο τὴν 4, 5 καὶ 11 Ἀπριλίου 1998 εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἡ πρᾶξις των αὐτῆ ἦτο **φυσικὸν ἐπακόλουθον** τῆς θεωρίας τοῦ πατρωνός των, πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου Καβουρίδη, ὅστις ἐπίστευεν καὶ διεκήρυττεν ὅτι ἡ σχισματοαιρετική νεοημερολογικὴ ἐκκλησία εἶναι **“Δυνάμει καὶ ὄχι ἐνεργείᾳ”** σχισματική.

Ἐπίσης δι’ ἐγκυκλίων αὐτοῦ ἐπιβεβαίωσεν ὅτι ἡ νεοημερολογικὴ ἐκκλησία εἶναι Ταμειοῦχος τῆς Θείας Χάριτος. Ὅτι οἱ παλαιοημερολογῖται δὲν εἶναι ἐκκλησία, ὅτι εἶναι φρουρά καὶ τό καθαρὸν αἷμα τῆς νεοσημ/κῆς ἐκκλησίας, καὶ ἄλλα ἀηδῆ πλείονα καὶ παρεμφερῆ τοιαῦτα.

Ἡ ἐπιβεβαίωσις τῶν ἀνωτέρω ἦσαν αἱ δύο ἢ καὶ περισσότεραι αἰτήσεις αὐτοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων πρὸς ἀποκατάσιν των εἰς τὰς πρώην Μητροπόλεις των εἰς τὸ νέον ἡμερολόγιον.

Ἡ πρώτη αἴτησις ἐγένετο τὴν 2 Δεκεμ-

βρίου 1935 καὶ ἡ δευτέρα μὲ ἀρ. 1613 τὴν 15.1.1938.

Τὴν 14.11.1945 ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν “ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ” ὅτι δὲν πρόκειται ποτέ νά κἀνη χειροτονίες ἐπισκόπων.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω οἱ ὡς ἄνω δύο “ἐπίσκοποι” Παῖσιος καὶ Βικέντιος συνεπεῖς πρὸς τίς αἰρετικές θεωρίες τοῦ πρ. Φλωρίνης καὶ πιστοὶ ὀπαδοὶ τῶν φρονημάτων αὐτοῦ προσέφυγον εἰς τὴν παναίρεσιν τοῦ οἰκουμενιστοῦ Βαρθολομαίου. Μὲ τὴν προδοσίαν των αὐτῆν ἀντέγραψαν τοὺς δύο παλαιότερους “ἐπισκόπους” τοῦ πρ. Φλωρίνης, 1. τὸν Μεγαρίδος Χριστόφορον Χατζῆ καὶ 2. τὸν Διαυλείας Πολύκαρπον Λιώσην οἵτινες μετὰ ἀπὸ ἐπίσημον παραίτησιν ὡς ἀρχηγοὶ τῶν παλαιοημερολογιτῶν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1952 δι’ αἰτήσεώς των τὸν Μάρτιον τοῦ 1953 πρὸς τὴν σχισματικὴν Σύνοδον τοῦ νέου ἡμερολογίου ἐγένετο δεκτοὶ ὡς ἐπίσκοποι καὶ ἐποποθετήθησαν εἰς Μητροπόλεις. Μὲ μόνην τὴν διαφοράν ὅτι αὐτοὶ δὲν ἀναχειροτονήθησαν.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῶν πλανεμένων θεωριῶν τοῦ πρ. Φλωρίνης.

Ἰδοὺ διατὶ δικαιώνεται κατ’ ἐπανάληψιν καὶ συνεχῶς ὁ Ἀείμνηστος καὶ Μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κυρός Ματθαῖος ὁ Α΄, ὅστις κατεδίκασεν τὴν θεωρίαν τῶν Φλωρινικῶν ὅτι οἱ παλαιοημερολογῖται εἶναι ἓνα κίνημα ὅπως διάφορα ἄλλα.

Ἐκτενέστερον περὶ τῶν ἀναχειροτονηθέντων θά ἀναφερθῶμεν εἰς τὸ ἐπόμενον περιοδικόν.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ

Τοῦ Ἀγιορείτου Μοναχοῦ
Βησσαρίωνος Κατουνακιώτου

Ἐπειδὴ Νεοεικονομαχικοὶ κύκλοι διαδίδουν, ὅτι τινες ἀγορεύεται Μοναχοὶ ἀνήκουν εἰς τὴν νεοσυσταθείσαν αἰρετικὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἀνδρείκων καὶ τὰ αὐτὰ ἀφίνει νὰ ἐννοηθοῦν καὶ ἡ Νεοεικονομαχικὴ ψευδοφυλλάδα Κ.Γ.Ο. Ὁκτώβριος 1997, γνωστοποιοῦμεν εἰς τοὺς εὐλαβεῖς ὀρθοδόξους Χριστιανούς, ὅτι ταῦτα εἶναι διαδόσεις πρὸς ἐντυπωσιασμόν καὶ ἀσύστολα ψεῦδη.

Οὐδεὶς ὀρθόδοξος Ἀγιορείτης Μοναχὸς ἠκολούθησε τοὺς Ἀνδρείκους καὶ οὐδεὶς ἐξήλθε ἀπὸ τὴν Στρατευομένην Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἐκπροσωποῦμένην ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ὁποίας προεδρεῖ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ.κ. Γρηγόριος. Καὶ ἅπαντες καταδικάζουν καὶ προφορικῶς, ἀλλὰ ὡς ἀπέδειξαν καὶ γραπτῶς: α) τὴν νεοεικονομαχικὴν αἵρεσιν, β) τὴν αἰρετικὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἀνδρείκων καὶ γ) τοὺς ἀκολουθούντας αὐτήν.

• Οἱ Νεοεικονομάχοι Ἀνδρείκοί, σφόδρα λυπηθέντες, διὰ τὴν καταδίκην, τὸν ἀναθεματισμόν καὶ τέλος τὴν καῦσιν τῶν κατὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων βλασφημῶν πραγματειῶν τους, τευχῶν καὶ λοιπῶν αἰρετικῶν ἐντύπων, ἐκ τῆς Στρατευομένης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας 1997, ὡς οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦν, ἠρώτησαν περὶ τούτου “πανεπιστημιακὸν καθηγητὴν”. (Βλ. περ. Κ.Γ.Ο. Δεκέμβρ. 1997 σ. 327).

• Εἶναι ἡ τετάρτη φορά, ὅπου δημοσιεύουν πῶς κατέφυγον καὶ πάλιν εἰς Νεοσημερολογίτας “ἐπι-

στήμονας”, ἐκζητοῦντες τὴν συμπαράστασιν των. Μόνοι τους δηλώνουν, ὅτι ἐπὶ θεμάτων πίστεως συμβουλευόνται τοὺς οἰκουμενιστὰς Νεοσημερολογίτας Πανεπιστημιακοὺς καθηγητὰς, τοὺς ὁποίους μάλιστα θεωροῦν αὐθεντία.

• Ὁ Νεοεικονομάχος μιτροφόρος Γοργόνιος, εἰς τὴν ἀπὸ 8.2.98 τοὺς ἀγ. Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐπιστολὴν του, καυχᾶται πῶς εἰς παλαιὰν ἐπιστολὴν του μὲ ἡμερομηνία 28.4.1994 παραδέχεται “ὡς ὀρθοδοξώτατες καὶ τεκμηριωμένες πατερικῶς” τὰς δύο περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐγκυκλίους.

Ἐλησμόνησε ὁ ταλαίπωρος, πῶς ἡ Β' Ἐγκύκλιος καταδικάζει τὰ αἰρετικὰ φρονήματα καὶ συγγράμματα τοῦ Ἀμφιλοχίου καὶ λοιπῶν αἰρετικῶν, τοὺς ὁποίους αὐτὸς μὲ τὴν σύνοδόν του, ὄχι μόνον ἀθώωσαν πανηγυρικῶς, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀμφιλόχιον ἀνεκήρυξαν ὁμολογητὴν. Ἄρα λοιπόν, γνωρίζει διατὶ καυχᾶται; Ἀντιλαμβάνεται ὅτι φάσκει καὶ ἀντιφάσκει περὶ τῆς Β' Ἐγκυκλίου; Ἐκτὸς αὐτοῦ οἱ ὁμόφρονές του καὶ ἡ σύνοδός του ἐπανειλημμένως κατεφέρθησαν κατὰ τῆς Β' Ἐγκυκλίου, ἔτι δὲ καὶ μέσω τοῦ περιοδικοῦ τῶν Κ.Γ.Ο.

Ἡ μήπως αὐτὸς εἶναι ἐκτὸς τῆς συνόδου του; Ἀλλὰ ὡς εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσι, ἄλλοι γράφουν καὶ αὐτὸς τυφλοῖς ὄμμασι ὑπογράφει. Συνεπῶς, οὔτε κἂν τὸν ἐνημερώνουν οἱ διοικοῦντες τὴν Νεοσυσταθείσαν Ἀνδρείκην Νεοεικονομαχικὴν Ἐκκλησίαν, περὶ τῶν ἀποφάσεών των· ἐκμετα-

ΟΙ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΤΟ ΧΑΡΑΓΜΑ!

Δημοσίευσις εἰς τὴν Ἐφημερίδαν “Χριστιανική” τῆς 29.1.1998 ἀρ. φύλ. 537 ἀναφέρει ὅτι ἡ καθυστέρησις τῶν Ἠλεκτρονικῶν Καρτῶν δέν εἶναι οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους προβάλλουν ἀλλὰ ἄλλοι.

Ἴδου τί ἀναφέρει ἡ δημοσίευσις τῆς “Χριστιανικῆς” “... 3. Τὰ παραπάνω ἀποτελοῦν μὲν ἀναμφισβήτητα στοιχεῖα, ἀλλὰ δέν ἀποτελοῦν καὶ τοὺς μοναδικούς λόγους ἀναβολῆς τῶν νέων ταυτοτήτων.

Ἀξιόπιστη πηγὴ μας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ, στίς Βρυξέλλες, μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι “τὰ πάντα εἶναι ἔτοιμα γιὰ τὴν ἐκδοσὴ ἠλεκτρονικῆς ταυτότητας ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς Ε.Ε. καὶ οἱ σχε-

Τὸ μόνο πού ἀπασχολεῖ τίς Βρυξέλλες εἶναι, ἂν ἡ νέα ταυτότητα θά εἶναι ἓνα δελτίο - κάρτα ἢ ἓνα τσιπ ἐμφυτευμένο σὲ κάποιο σημεῖο τῆς παλάμης ἑνὸς χεριοῦ μας”!

Τὸ ὑπὲρ τοῦ τσιπ “ἐπιχειρημα” εἶναι ἀτράνταχτο: Δέν χάνεται καὶ δέν ξεχνιέται ὅπως ἡ κάρτα.

Ὅμως τὸ τσιπάκι αὐτὸ θά παρέχει τὴν δυνατότητα στὴν ἐξουσία νὰ ἀστυνομεύει ἂν τὸ ἐπιθυμῇ **κάθε κίνηση τοῦ πολίτη!**

Θά πεῖτε, μά εἶναι δυνατόν νὰ γίνουν αὐτά; Θά ζήσουμε ἓναν μεσαιῶνα πιὸ σκοτεινὸ καὶ πιὸ βάρβαρο ἀπὸ τὸν πρῶτο; Ἀσφαλῶς καὶ εἶναι δυνατόν, τεχνικῶς τουλάχιστον...”.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΑΘΗΚΙΑ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ, 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1998

Με ιδιαίτεράν λαμπρότητα, καί προσέλευση πλήθους πιστῶν προσκυνητῶν, ἐτελέσθη καί ἐφέτος ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱ. Μονῆς Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, εἰς Ἀθήκια Κορινθίας. Τὴν Θεϊάν Λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ Σεβ/τος Μητ/της Θεο/νίκης κ. Χρυσόστομος, καί Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὁ ὁποῖος ἐκήρυξεν καί τὸν Θεῖον Λόγον. Μετά τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας ἠκολούθησεν ἡ περιφορά τῆς Ἀγίας Εἰκόνας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Κατόπιν καί ἐπ' εὐκαιρία καί τῆς Ἐθνικῆς μας ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου 1821, ἔλαβεν χώραν, εἰδικῶς ἀφιερωμένα εἰς τοῦτο τὸ ἔθνικόν γεγονός, ἑορταστικὴ ἐκδήλωσις, τελεσθεῖσα εἰς εἰδικά διαμορφωμένον πρὸς τοῦτο χῶρον,

εἰς τὴν ὁποίαν φιλοτίμως συμμετεῖχον μαθητές καί νέοι ἀπὸ τῆς ὀρθόδοξης ἐνορίας τοῦ Νομοῦ. Κατ' αὐτήν, ἀπηγγέλθησαν ποιήματα, καί παρουσιάσθησαν ἀναπαραστάσεις ἐκ τῶν σπουδαιότερων γεγονότων τῆς ζωῆς τοῦ σκλαβωμένου Ἑλληνικοῦ γένους, «ἵνα ἐνθυμῶνται οἱ παλαιότεροι καί διδάσκωνται οἱ νεώτεροι». Σκοπὸς τῆς ἐκδηλώσεως αὐτῆς ἦτο ἡ συνέχισις μεταδόσεως τοῦ μνήματος τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ '21 καί εἰς τὴν σημερινὴν σύγχρονον ἐποχὴν μας. Μετά τὸ πέρας τῶν ἀνωτέρω πανηγυρικῶν ἐκδηλώσεων, παρετέθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς πλουσία τράπεζα εἰς τοὺς παρευρεθέντας καί τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας τους τὴν ἑορτήν.

Απομύρσει τῆς ἁγιῆς εἰκόνας «Ἐπί σοὶ χαίρει» τοῦ ἁγιογράφου Θεοδώρου Παύλου (1670 - 1690), ἀποκτημένης εἰς τὴν Μονὴν τῆς Πάτριος.

Κατωτέρω στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν πανήγυριν καί τῆς ἐθνικῆς ἐκδηλώσεως εἰς τὴν Ἱερά Μονή

Ἀπὸ τὴν περιφοράν τῆς Εἰκόνας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μετὰ τὸ πέρας τῆς Θεϊας Λειτουργίας ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τῆς Ἱ. Μονῆς.

“Γιά τοῦ Χριστοῦ τήν ΠΙΣΤΙΝ τήν ΑΓΙΑ,
καί τῆς ΠΑΤΡΙΔΟΣ τήν ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,
γιαυτά τά δύο πολεμῶ, νά τά κερδίσω προσπαθῶ,
κι’ ἄν δέν τά ἀποκτήσω, τί μ’ ὀφελεῖ κι’ ἄν ζήσω;”

Αναμνηστική φωτογραφία ἐμπρός εἰς τήν σκηνήν μετά τό πέρας τῶν παραστάσεων μέ ὄλα τά παιδιά τά ὁποῖα ἔλαβαν μέρος εἰς αὐτάς.
Ἐνωθεν τῆς σκηνῆς τό σύνθημα τῶν σκλαβομένων Ἑλλήνων: “ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ἡ ΘΑΝΑΤΟΣ”.

Ἀπό τήν παράστασι: “Στῶν Ψαρῶν τήν δλόμαυρη ράχη, περπατῶντας ἡ δόξα μονάχη, χαιρετᾷ τά λαμπρά παληκάρια,
καί στήν κόμη στεφάνι φορεῖ, γινομένο ἀπ’ ὀλίγα χορτάργια, ποῦχαν μείνει στήν ἔρημη γῆ.”

Ἀπό τήν παράστασιν: Στά λημέρια τῶν ἀρματωλῶν καί τῶν κλεφτῶν τά κλεφτόπουλα διδάσκονται

ΧΑΛΑΣΕ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛ. ΓΚΟΥΤΖΙΔΗ!!!

Ἦδη εἰσῆλθομεν εἰς τό τέταρτον ἔτος ἀπό τήν 1.12.1994 ὅπου εἰς τήν τότε Γενική Συνέλευσιν κλήρου διημείφθη ὁ κάτωθι διάλογος μεταξύ ὀρθοδόξων κληρικῶν καί τοῦ αἰρεσιάρχου Ἐλ. Γκουτζίδη.

Κληρικοί: “Ἐλευθέριε σέ κατηγοροῦν ὅτι πιστεύεις πῶς ἡ εἰκόνα τῆς εἰς Ἄδου Καθόδου εἶναι εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, τί λές δι’ αὐτό;

Γκουτζίδης: Ναι τό εἶπα καί δέν ἀνακαλῶ τίποτα.

Κληρικοί: Δηλαδή συνεχίζεις νά τό πιστεύεις;

Γκουτζίδης: Ναι δέν ἀνακαλῶ τίποτε.

Καί ταυτοχρόνως σήκωσε ἕνα ντοσιέ - φάκελλο καί δείχνοντάς τον πρὸς ὅλους καί εἰς ἐπήκοον πάντων εἶπεν:

Γκουτζίδης: Τόν βλέπετε αὐτόν τόν φάκελλο ἔχω κάνει εἰδική θεολογική μελέτη περί τῆς εἰκόνας τῆς εἰς Ἄδου Καθόδου ὅτι εἶναι εἰκὼν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία μελέτη εὐρίσκεται εἰς τό τυπογραφεῖον καί σέ λίγες ἡμέρες κυκλοφορεῖ.

Ἀπό τήν ἡμέραν ἐκείνην 1/14.12.1994 ἕως σήμερον πέρασαν σχεδόν 4 ἔτη τί ἀπέγινε αὐτή ἡ μισοτυπωμένη θεολογική μελέτη τοῦ Γκουτζίδη διά νά διαφωτισθῇ ὁλος ὁ χριστιανικός κόσμος ὅτι ὁ Χριστός σύμφωνα μέ νεώτερες “Τσακιρογλούδικες” καί “Γκουτζιδικές” “Θεολογικές θεωρίες” ὁ Χριστός ἀνεστήθη ἀπό τόν Ἄδη καί ὄχι ἀπό τόν ΤΑΦΟ ὅπως πιστεύει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐπὶ δύο χιλιάδες

χρόνια καί ὀλόκληρος ὁ Χριστιανικός κόσμος;;;

Μία τέτοια μελέτη “ἀδικεῖται” καί πρέπει νά δῆ τό φῶς τῆς δημοσιότητος διά νά φωτισθῇ (σκοτισθῇ) ὁ κόσμος.

Διατί καθυστέρησε τέσσερα χρόνια!

Μήπως χάλασε τό τυπογραφεῖον καί διά “τεχνικούς λόγους” δέν ἐτυπώθη;

Ἡ “Γκουτζίδειος” “Θεολογική θεωρία” ἡ κατόπιν νεωτέρων ἐρευνῶν καί ἀνακαλύψεων του θά πρέπει νά σβύσῃ ἀπό τὰ λειτουργικά βιβλία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τὰ ἑκατοντάδες τροπάρια τὰ ὁποία διδάσκουν ἐπὶ 2.000 χρόνια ὄχι ὁ Χριστός **ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ**. Ἴδού τινα ἐξ αὐτῶν.

1. Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς **ΑΠΟ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ** καθῶς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τήν αἰώνιον ζωὴν καί μέγα ἔλεος.

2. Οἱ τῶν σωμάτων τήν ἐγερσιν ἀθετήσαντες, πρὸς τό τοῦ Χριστοῦ πορευθέντες μῆμα διδάχθητε: ὅτι νενέκρωνται καί ἐγήγερται πάλιν, ἡ σὰρξ τοῦ Ζωοδότου, εἰς πίστωσιν ἐσχάτης Ἀναστάσεως, ἣν ἐλπίζομεν”.

3. Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος καί τὰ δεσμά διαρρήξας τοῦ Ἄδου...”.

Ποῖοι οἱ λόγοι τῆς μή δημοσιεύσεως τῆς αἰρετικῆς αὐτῆς μελέτης;;;

Τί φοβεῖται ὁ Γκουτζίδης, ἐάν αὐτή εἶναι ὀρθόδοξος;

Ο ΝΕΟΣ «ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ» ΤΗΣ ΣΧΙΣΜΑΤΟΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΑΠΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Τέλη τοῦ μηνός Μαρτίου ἀπέθανε ὁ «ἀρχιεπίσκοπος» τῆς νεοημερολογιτικῆς ἐκκλησίας Σεραφεῖμ Τίκας. Μέ τόν θάνατον τοῦ Σεραφεῖμ ἔκλεισε μιά ἱστορία 31 ἐτῶν '67-'98, ἐφυγε μιά ἐποχή κατά τήν ὁποίαν ἀπεδείχθη ὅτι ἡ νεοημερολογιτική ἐκκλησία, δέν εἶναι μόνον δεσμία καί σκλάβια εἰς τό ἄσμα τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ μέσω τοῦ καταδικασμένου ἡμερολογίου, ἀλλά ταυτόχρονα σκλάβια καί δεσμία τοῦ Καίσαρος (Καισαροπαπισμός) - ὅστις διά τοῦ ὕλισμοῦ, τῆς ἀθείας, τοῦ Σιωνισμοῦ καί τῆς Μασσωνίας ἐλέγχῃ καί κυβερνᾷ ὄχι μόνον τήν πολιτικήν ἀλλά καί τήν «ἐκκλησιαστικήν» ἡγεσίαν τοῦ κράτους. Μετά τόν Σεραφεῖμ Τίκα ἐξελέγη νέος «ἀρχιεπίσκοπος», ὁ ἐκ Δημητριάδος-Βόλου Χριστόδουλος Παρασκευαΐδης, τήν 15/28-4-98 διά τούς νεοημερολογίτες τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Χριστόδουλος γέννημα καί θρέμμα καί καρπός τοῦ ἰδίου δένδρου καί τῆς ἰδίας ἐποχῆς ἡ ὁποία τόν ἐγαλούχησεν καί τόν ἀνέθρεψεν καί τόν ἐξέλεξεν δέν εἶναι δυνατόν νά ἐκφράζῃ ἄλλας ἰδέας ἀλλά τῶν προκατόχων του οἱ ὁποῖοι τόν ἐγέννησαν. Ἀπό τήν μέχρι σήμερον συμπεριφορᾶν του διά τῶν συγγραμμάτων καί τῶν δημοσίων σχέσεων του μᾶς ἔχει πείσει ὅτι εἶναι γνήσιον τέκνον τοῦ οἰκουμε-

νισμοῦ καί τοῦ Βαρθολομαίου καί δέν φαίνεται νά εἶναι ἀπό τὰ ἀναστήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀλλάζουν τίς ἐποχές καί τὰ κατεστημένα τῶν κοινωνιῶν. Δέν εἶναι ἀπό αὐτούς οἱ ὁποῖοι βαδίζουν κόντρα στό ρεῦμα τοῦ ἀντιχρίστου οἰκουμενισμοῦ ἀλλά κατευθύνεται καί συμπλέει ἄνετα πρὸς τήν κατεύθυνσή του. Μιά ἀπό τίς ἀποδείξεις, ἐκτός τοῦ ὅτι συμμετεῖχε εἰς τὰ συνέδρια τοῦ Π.Σ.Ε., ἔχει συγγράψῃ καί διατριβή τό 1981 διά τούς παλαιοημερολογίτες. Μήπως θά εἶχε τό ὀρθόδοξον ἐκκλησιαστικόν σθένος νά συγγράψῃ παρομοίους διατριβάς διά τήν Παναίρεσιν τοῦ Ἀντιχρίστου Οἰκουμενισμοῦ, Παπισμοῦ, καί Προτεσταντισμοῦ; Ἐάν τίς εἶχε συγγράψῃ θά τόν ἐξέλεγαν «ἀρχιεπίσκοπον»; Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ τοῦ Χριστοῦ δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό “Χριστοδούλους”, αὐτοῖ ἔχουν, καί ἄς φροντίσουν νά εἰσέλθουν εἰς ΑΥΤΗΝ.

Σημείωση: Εἰς τόν ἐνθρονιστήριον λόγον του, μεταξύ ἄλλων, ἔθιξεν ἀκροθιγῶς περί τῆς ὀρθοδοξίας καί τῶν σχέσεων ἐκκλησίας μετά τοῦ καίσαρος. Ἄς ἐλπίζωμεν ὅτι ἐλέχθησαν μέ πρόθεσιν καί διάθεσιν ἐκκλησιαστικήν. Τό μέλλον θά δείξῃ. Τό εὐχόμεθα!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ Κ. Η. ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΥΠ. ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΕΥΚΟΒΟΥΝΟΓΙΑΤΡΙΣΣΗΣ

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΜΠΡΟΦ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ψαλλόμενος κατά τό «Τοῖς Μαθηταῖς συνέθετομεν ἐν ὅρει Γαλιλαίας...»

Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τὸν θάνατον πατήσας,
 κ' εἰς ὄλην τὴν ὑφήλιον, χαρὰν ζωῆν δωρίσας.
 Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Ὁρθόδοξοι καυχᾶσθε,
 ψάλλατε τὴν Ἀνάστασιν, Χριστοῦ ἀγαλιᾶσθε.
 Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, γαίρετε ἀδελφοί μου,
 τέκνα μου περιπόθητα καὶ λίαν ποθητοί μου.
 Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, λαοὶ ἀγαλιᾶσθε,
 ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ Χριστοῦ, ψάλλατε καὶ καυχᾶσθε.
 Χαίρεται σὺν, ὦ ἀδελφοί, πάντες γερὰν μεγάλην,
 εἶθε ἀξιοθεύμεν, εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνην.
 Κάκει συναγαλλόμεθα, μετὰ τῆς Παναγίας,
 Σωτήρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, δικαίων τῆς χορείας.
 Τοὺς πανάγιους πόδας Του, εὐλοβῶς προσκυνούμεν,
 Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐσπλάγγνου τε, αἰτήματα ζητούμεν.
 Ἀλλὰ μᾶς, ἀπαλλάξῃ μὲν παθῶν μας ὀλεθρίων!
 Τῶν πολεμούντων δὲ ἡμᾶς μυρίων καὶ ἀπειρῶν.
 Δι' ἰκεσιῶν Μητρὸς ἡμῶν Ἀρχάντου Παναγίας,
 Πρωστάτιδος μας σώματος ψυχῆς μας σωτηρίας,
 Ὡς καὶ ἀπάστως λέγομεν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ μου,
 Οἷς κρήμασιν ἐπίστασαι σφῶν μας Πλαστοργέ μου.
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ Θεοῦ τοῦ ἑνώντος.
 Διὰ τῶν πρεσβειῶν Ἁγνῆς, Ἁγίων πάντων Σ' ὄλων.
 Καὶ Βασιλείας Οὐρανῶν πάντας καταξιώσῃς.
 Ἐν τῇ φεικτῇ δὲ κρίσει σου δόλους μᾶς δικαιώσῃς.

Ἡ εἰκὼν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐκ τοῦ Τάφου μετὰ τοῦ Πασχαλικοῦ Ὑμνου τυπωμένη εἰς τό τυπογραφεῖον τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας Πευκοβουνογιατρίσσης εἰς Κερατέαν Ἀττικῆς. Ἐδίδετο ὡς εὐλογία ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ματθαίου τοῦ Ἀκατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1940 - 1950. Διακρίνεται καθαρά καὶ ἡ ὑπογραφή του.